

ΔΕΝ ΔΕΣΜΕΥΕΙ

ΔΕΝ ΔΕΣΜΕΥΕΤΑΙ

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΝΕΩΝ - ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΕΡΑΣ

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΒΙΑΣ ΕΙΝΑΙ ΚΟΙΝΟΣ

ΜέΡΑ νεολαίας

Εφημερίδα των Νέων-Όργανο της Νεολαίας
ΜΕΡΑ25

Συντακτική Ομάδα

Αρχισυντάκτης:

Φώτης Κυζάκης

Αρθρογράφοι:

Ραφαήλ Μπελενιώτης

Δημήτρης Λιάπης

Κωνσταντίνα Κατμάδα

Γρηγόρης Καραγιαννίδης

Θοδωρής Τσιρπάνης

Τζένη Βοζίκη

Άγγελος Γιώρτσος

Πολυχρόνης Καράμπελας

Θωμάς Αχταρίδης

Περιεχόμενα

Ο αγώνας κατά της Βίας είναι κοινός! **σελ. 3**

Ελλάδα 2018: μια κοινωνία φασίζουσα **σελ. 4**

Η Ευρωπαϊκή Άνοιξη-Η Ελπίδα επιστρέφει **σελ. 6**

Τα Κίτρινα Γιλέκα- Ένα κίνημα που γεννήθηκε από τον λαό **σελ. 13**

" Τη στιγμή που πολεμάς, δεν πολεμάς επειδή έχεις δίκιο. Πολεμάς για να νικήσεις..."
Μισέλ Φουκώ, 1971

Ο αγώνας κατά της Βίας είναι κοινός!

του Θωμά Αχταρίδη

Πριν λίγες μέρες, έκλεισαν 10 χρόνια από εκείνο το βράδυ που ο δεκαπεντάχρονος μαθητής Αλέξανδρος Γρηγορόπουλος έπεσε νεκρός μετά από τον πυροβολισμό του ειδικού φρουρού της Ελληνικής Αστυνομίας Επαμεινώνδα Κορκονέα, ο οποίος συνοδευόταν από τον συνάδελφό του, Βασίλη Σαραλιώτη, στην συμβολή των οδών Τζαβέλλα και Μεσολογγίου, στα Εξάρχεια. Ο θάνατος του Αλέξανδρου ήταν ακαριαίος, καθώς σύμφωνα με την ιατροδικαστική εξέταση η σφαίρα διαπέρασε την καρδιά και καρφώθηκε στον 10ο θωρακικό σπόνδυλο.

10 χρόνια μετά, πριν λίγες μέρες, στην καθιερωμένη συγκέντρωση-πορεία από φοιτητές και μαθητές, δυνάμεις των ΜΑΤ εντελώς ξαφνικά και αναίτια αμέσως μετά την έναρξη της πορείας από τον δρόμο της Σταδίου, άρχισαν να πετούν στο πρώτο πανό μαθητών χημικά και βλήματα κρότου λάμψης.

Κανένα μάθημα, κανένα ηθικό δίδαγμα.

10 χρόνια μετά την δολοφονία ενός μαθητή από Αστυνομικό, δυνάμεις των ΜΑΤ επιτέθησαν σε μαθητές. Για αυτούς που δεν ξέρουν, τα χημικά και οι κρότου λάμψης μπορούν να προκαλέσουν αναπνευστικά προβλήματα αλλά και να επηρεάσουν σημαντικά την όραση.

Δεν ήταν η πρώτη φορά που ο μηχανισμός που δημιουργήθηκε για να προστατεύει τον πολίτη, επιτίθεται στον πολίτη.

Το ζήτημα της βίας και της καταστολής ειδικά την περίοδο της οκταετίας των μνημονίων απασχόλησε ιδιαίτερα κάθε σύντροφο και συναγωνιστή που συμμετείχε ή ήθελε να συμμετάσχει σε μια συγκέντρωση. Φυσικά και τα επεισόδια που έχουν προκαλέσει αστυνομικοί και ΜΑΤ γίνονται καθαρά για να αποθαρρύνουν και να αποδυναμώσουν κάθε κίνηση αντίδρασης στο καθεστώς που επιβάλλεται στους πολίτες.

Κάθε τέτοια ενέργεια θα μας βρίσκει απέναντι, κάθε τέτοια προσπάθεια τρομοκράτησης του κόσμου που θέλει να διαμαρτυρηθεί, θα την πολεμάμε.

Μέχρι την στιγμή που θα μπορούμε ελεύθερα να πούμε την γνώμη μας, μέχρι την πραγματική κοινωνική απελευθέρωση και την Δημοκρατία.

Για τον Αλέξανδρο, για τον Μιχάλη, για τον Ζακ.

Ελλάδα του 2018: Μία κοινωνία φασίζουσα

του Πολυχρόνη Καράμπελα

Σκεπτόμενοι το 2018 είναι λογικό να ερχόμαστε αντιμέτωποι με πληθώρα σημαντικών γεγονότων. Γεγονότων διεθνών και εγχώριων, θετικών και αρνητικών, οικονομικών και κοινωνικοπολιτικών. Αναντίρρητα, έκαστο τέτοιο γεγονός έχει επηρεάσει τις κοινωνίες μας και χρήζει αναγνώρισης και ανάλυσης. Η παρούσα, όμως, ανασκόπηση θα περιοριστεί στην ανάλυση ενός μόνο φαινομένου - του εκφασισμού της ελληνικής κοινωνίας.

Το 2018 ξεκίνησε με πορείες για το λεγόμενο Μακεδονικό και φαίνεται να λήγει με κατευθυνόμενες καταλήψεις σε σχολεία και περιστατικά βίας στις φυλακές. Είναι δύσκολο να καταγραφούν όλα τα περιστατικά βίας και κοινωνικού εκφασισμού που έλαβαν χώρα κατά τη διάρκεια του έτους με πληθώρα επιθέσεων σε μετανάστες εργάτες, κοινωνικούς χώρους και πολιτικά πρόσωπα.

Μερικά από τα σημαντικότερα τέτοια περιστατικά είναι η επίθεση στον χώρο Φαβέλα και την Ελ. Τομπατζόγλου, δικηγόρο της οικογένειας Φύσσα, η απόπειρα εμπρησμού του θεάτρου «Εμπρός», η απόπειρα εμπρησμού του ελεύθερου κοινωνικού χώρου «Σχολείο», ο εμπρησμός της κατάληψης Libertatia, ο εμπρησμός των γραφείων της Αφγανικής Κοινότητας, η επίθεση στον δήμαρχο Θεσσαλονίκης Γ. Μπουτάρη, η επίθεση στον Πέτρο Θεοδωρίδη, η επίθεση σε συμμετέχοντες στο Thessaloniki Pride, η βεβήλωση του μνημείου του Μπλόκου της Καλογρέζας, η βεβήλωση του μνημείου του Ολοκαυτώματος, και φυσικά το λιντσάρισμα του Ζακ Κωστόπουλου.

Τα παραπάνω γεγονότα μαζί με την έλλειψη συγκροτημένης απάντησης της κοινωνίας, τμήμα της οποίας μάλιστα πολλές φορές επικροτεί αυτήν την άσκηση βίας, φανερώνουν κάτι που θα πρέπει να ανησυχεί κάθε δημοκρατικό πολίτη - μία κοινωνία φασίζουσα.

Όσα ελαφρυντικά και δικαιολογίες να βρει κάποιος για κάθε ένα από αυτά τα γεγονότα και όσο και να επιχειρηθεί η μείωση της σημασίας τους, δεν είναι δυνατόν να μην αντιλαμβανόμαστε πως η κατάσταση είναι πλέον εξαιρετικά επικίνδυνη. Μην ξεχνάμε πως μέσα στο 2018 είχαμε βουλευτή να καλεί από το βήμα της Βουλής για στρατιωτικό πραξικόπημα.

Το 2019 θα πρέπει να είναι το έτος που η κοινωνία δεν αποδέχεται εξιλαστήρια θύματα και λέει όχι στην αυτοδικία και στον φασισμό.

Ευρωπαϊκή Άνοιξη- Η Ελπίδα Επιστρέφει!

Η ιστορία ενός νέου προοδευτικού εγχειρήματος!

του Φώτη Κυζάκη

«Η Ελπίδα πεθαίνει όταν ένας λαός πιστεύει ότι δεν έχει εναλλακτικές οδούς. Από την Νάπολη αρχίζουμε να ακολουθούμε μια νέα οδό ελπίδας η οποία αποδεικνύει στην Ευρώπη ότι υπάρχει εναλλακτική στην Ευρώπη αυτή. Μια εναλλακτική η οποία θα ενώσει Ιταλία, Γαλλία, Δανία, με ένα ενιαίο πρόγραμμα, το οποίο θα απευθύνεται σε γυναίκες, εργαζόμενους, νέους και επιχειρηματίες»

Γιάνης Βαρουφάκης, Γραμματέας ΜέΡΑ25

Η Διεθνιστική Λίστα της Νάπολης!

Η Ευρωπαϊκή Άνοιξη είναι το πρώτο διεθνικό πανευρωπαϊκό κόμμα της Ευρώπης. Ξεκίνησε ως μια διεθνιστική λίστα από την Νάπολη της Ιταλίας όπου στις αρχές Μαρτίου του 2018 συναντήθηκαν ο Γιάνης Βαρουφάκης (ΜέΡΑ25-Κίνημα για την Δημοκρατία στην Ευρώπη-DiEM25), ο Λουίτζι Ντι Ματζίστρις (Δήμαρχος Νάπολης- Αρχηγός του κόμματος Δημοκρατία και Αυτονομία-DemA), ο Μπενουά Αμόν (Αρχηγός του Generation-s) και πολλοί άλλοι εκπρόσωποι πολιτικών κινημάτων από την Δανία, την Πορτογαλία και την Πολωνία, με σκοπό σύμφωνα με τα λόγια του Αμόν «η αριστερά να ενώσει τις δυνάμεις της, για να ανακαλύψει και πάλι το αρχικό ευρωπαϊκό όραμα».

Γιάνης Βαρουφάκης

Φυσικά δεν περιορίζεται μόνο εκεί.

Αυτή η διεθνιστική λίστα (Ευρωπαϊκή Άνοιξη) είναι η πρόκληση ευθύνης για μια διαφορετική Ευρώπη, όπως τόνισε ο Ντι

Ματζίστρις και μονόδρομος σύμφωνα με αυτά τα λεγόμενα είναι η κάθοδος στις ευρωπαϊκές εκλογές με κοινό πρόγραμμα.

Γιατί Ιταλία;

Η Ιταλία επιλέχθηκε γιατί αποτελεί ακριβώς τον αντικατοπτρισμό της Ευρώπης. Τόσο η μια όσο και η άλλη πλευρά βρίσκονται μπροστά σε μεγάλα προβλήματα και δύσκολες επιλογές. Και δεν θα μπορούσε να πάει πουθενά αλλού το μυαλό μας από αυτό του προσφυγικού προβλήματος και της συνδυαστικής ανόδου της ακροδεξιάς ως εξαρτημένης μεταβλητής

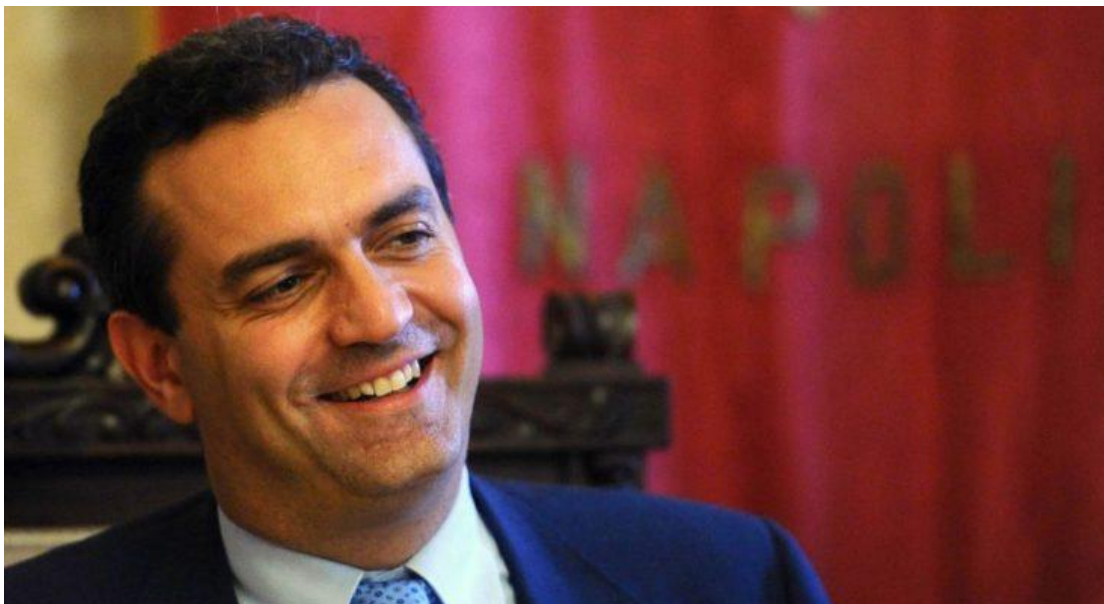

Μπενουά Αμόν

του πρώτου. Έτσι λοιπόν έχουμε στην Ιταλία την Λέγκα του Σαλβίνι και στην Ευρωπαϊκή Ένωση το Ευρωπαϊκό Λαϊκό Κόμμα του Ούρμπαν, του Κούρτς και πολλών άλλων ακραίων που επιχειρηματολογούν υπέρ κλειστών συνόρων και χωρίς να τους φτάνει μόνο αυτό προβάλλουν ως αναγκαία λύση τα τείχη!

Στην συνέχεια τόσο στην Ιταλία όσο και στην ΕΕ, οι σοσιαλδημοκρατικές ή συντηρητικές αντιπολιτεύσεις νίπτουν τας χείρας τους επιβεβαιώνοντας την αναξιόπιστη δράση τους.

Μοναδική λύση; Μια νέα εναλλακτική διεθνιστικού χαρακτήρα σε όλη την Ευρώπη. Αυτήν την εναλλακτική θα την δώσει η Διεθνιστική Λίστα της Νάπολης (αν μου επιτρέπεται να την ονομάσω έτσι) ως μέρος του DiEM25, του πρώτου πανευρωπαϊκού πολιτικού κινήματος.

Λουίτζι Ντι Ματζίστρις

Η Λίστα της Νάπολης γίνεται κόμμα!

Στις 25 Απριλίου 2018 εκπρόσωποι του Συντονιστικού Συμβουλίου του DiEM25 βρίσκονται δίπλα στο πορτογαλικό κόμμα του κινήματος, LIVRE, κατά την διάρκεια της πορείας για την 44^η επέτειο της Επανάστασης των Γαρυφάλλων. Την ίδρυση της διεθνιστικής λίστας στην Νάπολη ακολούθησε και επισφράγισε η έκδοση της κοινής προοδευτικής ατζέντας για τις Ευρωεκλογές του 2019 και ταυτόχρονα κατά την δεύτερη συνάντηση της Λίστας της Νάπολης η de jure και de facto ίδρυση του Ευρωπαϊκού Κόμματος.

Την επομένη της πορείας λοιπόν (26 Απριλίου), το Συντονιστικό Συμβούλιο συνεδρίασε στην Λισαβόνα με παρατηρητές διάφορες πολιτικές δυνάμεις (Actúa, Barcelona en Comú, Die Linke, Nouvelle Donne, Party of the European Greens, Party of the European Left, και Transform!) σε μια παραδοσιακή κατάμεστη βιβλιοθήκη και πήρε σημαντικές αποφάσεις που θα καθόριζαν το μέλλον του κινήματος.

Η Συνεδρίαση διήρκησε οχτώ ώρες. Μέσα σε αυτό το γεμάτο οκτάωρο καλύφθηκε μια γεμάτη ατζέντα γενναίας πρωτοβουλίας όπως επαίνεσαν πολλοί παρατηρητές μεταξύ αυτών και ο Όλιβερ Σρόντερ, μέλος του γερμανικού Die Linke και εκπρόσωπος του Προέδρου του Ευρωπαϊκού Κόμματος της Αριστεράς Γκρέγκορ Γκυζί. Σημαντική θέση σε αυτήν την ατζέντα είχαν η συμφωνία για το κοινό της διεθνιστικής εκλογικής πρωτοβουλίας, η κοινή στάση για τη σχέση με τα άλλα κινήματα και κόμματα καθώς και ο Κώδικα Δεοντολογίας που όλοι οι υποψήφιοι οφείλουν να τηρούν και να σέβονται. Οι συμβαλλόμενοι της συνεδρίασης κατέληξαν στην σύσταση ομάδων εργασίας αποτελούμενες από μέλη κάθε πολιτικού οργανισμού που θα σχηματιστούν τις προσεχείς εβδομάδες με κύριο στόχο να δημιουργήσουν μια κοινή επικοινωνιακή στρατηγική, διαδικτυακή παρουσία και πρόγραμμα εκστρατειών.

Καθώς το DiEM25 αλλά και η Λίστα της Νάπολης προασπίζονται την άμεση δημοκρατία μέσω των νέων τεχνολογικών μέσων, αυτά τα συμφωνηθέντα θα τεθούν στις εσωτερικές ψηφοφορίες κάθε οργανισμού. Παρόλαυτα κάποια σημεία αποφασίστηκαν από το Συμβούλιο εκείνη ακριβώς την στιγμή. Ένα από αυτά ήταν το όνομα του κοινού κόμματος. Λευκός καπνός! Και εγένετο Ευρωπαϊκή Άνοιξη!

Το όνομα Ευρωπαϊκή Άνοιξη ήταν πρόταση της αντιπροσωπείας του DiEM25 και ψηφίστηκε ομόφωνα από όλους παρευρισκομένους ως το όνομα της Λίστας. ταυτόχρονα συζητήθηκαν και άλλα σημαντικά ζητήματα όπως τον Κώδικα Δεοντολογίας.

Γενικά στο ευρύτερο Κίνημα αποτελεί σταθερή αξία η ύπαρξη ενός Κώδικα Συντροφικής Συμπεριφοράς που είναι αποδεκτός από όλα τα μέλη και αν κάποιος ή κάποια τον παραβιάζει, τότε αυτό αποτελεί λόγο καταγγελίας και διαγραφής. Δεν ήταν λίγες αυτές οι περιπτώσεις (και αυτό δεν οφείλεται στο ότι ο Κώδικας είναι αυστηρός αλλά στην τεράστια φιλοδοξία των ανθρώπων) επιφανών μελών που εκδιώχθηκαν για παραβατικές συμπεριφορές. Κάθε παράταξη που θεωρείται αδιάσπαστο

κομμάτι του DiEM25 έχει και τον δικό της Κώδικα που ελάχιστα διαφέρει από χώρα σε χώρα.

Έτσι λοιπόν και η νεοσύστατη Ευρωπαϊκή Άνοιξη περιέχει και τον δικό της Κώδικα Δεοντολογίας που δεσμεύει του υποψηφίους της για τις Εκλογές του 2019 να τον τηρούν και τον προωθούν.

Η Ευρωπαϊκή Άνοιξη, μέσα από τα λόγια των ηγετών της, οφείλει να δώσει απάντηση στο πως θα μετασχηματιστούν οι ευρωπαϊκοί θεσμοί (Βαρουφάκης), να προωθήσει ένα ευρύ πολιτικό πρόγραμμα (Αμόν) (τον πυρήνα του οποίου θα αναφέρουμε παρακάτω) ενώ ακόμα για τον επικεφαλής της πορτογαλικής κίνησης LIVRE Ρουί Ταβάρες, είναι απαραίτητος ο σχηματισμός μιας σκιώδους ευρωπαϊκής επιτροπής και ο περεταίρω εκδημοκρατισμός της εκλογής του Επιτρόπου.

Όλες αυτές οι προθέσεις, οι ιδέες και οι αξίες που πρεσβεύει αυτό το Προοδευτικό Κίνημα θα κατατεθούν σε όλα τα μέλη, όλων των συμμετεχόντων οργανισμών για διαβούλευση, συζήτηση και ψηφοφορία. Αυτή η πρακτική είναι φανερό ότι ανοίγει και αμφίδρομους διαύλους επικοινωνίας καθώς όλα τα μέλη θα είναι σε θέση να σχολιάσουν και να προτείνουν αλλαγές που θα ληφθούν υπόψη όχι από εθνική αλλά απο Ευρωπαϊκή πλευρά. Και αυτή είναι η σημαντικότερη πρόταση αυτού του κειμένου. Γιατί από την μία μέσω αυτής της αμεσότητας η πολιτική θα καταστεί ένα αντικείμενο για όλους κάτω από την ομπρέλα της διαφάνειας του εθελοντισμού και της συμμετοχικότητας, όπως εξάλλου οφείλει να είναι, και από την άλλη είναι μια αρχή τα προβλήματα να αντιμετωπιστούν με διεθνή συνεργασία στο πλαίσιο μιας συλλογικής ευρωπαϊκής λαϊκής κυβέρνησης.

Νέα Συμφωνία για την Ευρώπη, Η Τρίτη Επιλογή

Η Νέα Συμφωνία για την Ευρώπη αποτελεί τον πυρήνα της ιδεολογίας τόσο του Γιάνη Βαρουφάκη όσο και του DiEM25. Αποτελεί μια εκσυγχρονισμένη μορφή του New Deal του Προέδρου των ΗΠΑ Φραγκλίνου Ρούζβελτ που ανταποκρίνεται πλήρως στις ευρωπαϊκές πολιτικές και οικονομικές απαιτήσεις και προβλήματα. Αρχικά εμφανίστηκε ως πρόταση στο βιβλίο των Βαρουφάκη, Γκάλμπρεϊθ και Χόλαντ, *Μια Μετριοπαθή Πρόταση*

για την επίλυση της κρίσης του ευρώ. Ταυτόχρονα σύμφωνα με τον ίδιο, τον Γιάνη Βαρουφάκη, αυτή του η πρόταση ήταν ο λόγος που βρέθηκε Υπουργός και για αυτήν ακριβώς την πρόταση πάλεψε μέχρι τέλους και μέσα και έξω, και ενάντια στην Τρόικα Εσωτερικού και ενάντια στην Τρόικα Εξωτερικού.

Τέσσερις στόχοι (Δημοκρατικοποίηση της Ευρώπης, Εμβάθυνση της Διεθνούς Αλληλεγγύης, Καταπολέμηση της Φτώχειας και της Εκμετάλλευσης, Οικοδομή Κοινής και Πράσινης Ευημερίας) συνδέουν είκοσι προτάσεις (Ριζική Διαφάνεια, Τέλος φορολογικών Παραδείσων, Τέλος Λιτότητας, Πράσινη Συμφωνία, Προοδευτικό Προϋπολογισμό, Καθολικό Μέρισμα κλπ) με κύριο σκοπό ένα ενοποιημένο όραμα για την Ευρώπη.

Αυτή η Νέα Συμφωνία παρουσιάστηκε από την Ευρωπαϊκή Άνοιξη στο Μιλάνο τον Ιούνιο του 2018 και θα τεθεί στην κρίση των Ευρωπαίων πολιτών στις Ευρωεκλογές του Μαΐου του 2019. Παράλληλα, κατά την διάρκεια της συνέντευξης τύπου που ακολούθησε την εκδήλωση του DiEM25, μια σειρά συμπαγών πολιτικών όπου – μέσα στα υπάρχοντα πλαίσια των Ευρωπαϊκών Συνθηκών – θα μπορούσαν να εφαρμοστούν άμεσα αύριο, διασώζοντας την ΕΕ, καθώς όπως οι προτάσεις του ΜΕΡΑ25 έχουν την μορφή πλήρους νομοθετικού πλαισίου. Μερικές από αυτές τις πολιτικές είναι, όπως έχω ήδη αναφέρει, τα 500δισ€ ετησίως για την Πράσινη Μετάβαση, ένα παν-Ευρωπαϊκό σχέδιο καταπολέμησης της φτώχειας, ένα καθολικό βασικό μέρισμα, που θα καλύπτεται από τα μερίσματα των πολυεθνικών και μια κοινή και καινοτόμα μεταναστευτική πολιτική.

Ο Λορέντζο Μαρσίλι, συνιδρυτής του DiEM25, αναφέρει ότι αυτή αποτελεί την Τρίτη Επιλογή που θα έχουν οι Ευρωπαίοι Πολίτες κατά τις Ευρωεκλογές του Μαΐου 2019 μαζί με τον λαϊκισμό και το βαθύ ολιγαρχικό κατεστημένο.

Αντί επιλόγου

Η Ευρωπαϊκή Άνοιξη είναι εδώ όχι για να αποτελέσει άλλο ένα κόμμα μέσα στο ευρωπαϊκό συνταγματικό τόξο. Είναι η ένεση του προοδευτισμού, η τόλμη της ελευθερίας, ο αγώνας για το δίκιο των λαών, των αδύναμων, των πτωχευμένων, των θυμάτων του ολιγαρχικού κατεστημένου και του εθνικισμού. Η λύση της ερημοποίησης και του αιώνιου χειμώνα.

Το παρελθόν που εκδικείται! Το μέλλον μας, που έρχεται!

Τα Κίτρινα Γιλέκα- Ένα κίνημα που γεννήθηκε από τον λαό

Διαδικτυακή Έρευνα

Το DiEM25 Γαλλίας αναλύει τα “Κίτρινα Γιλέκα”

Την τελευταία δεκαετία, αν όχι δεκαετίες, το χάσμα ανάμεσα στους υπερπλούσιους και στην εργατική και χαμηλότερη μεσαία τάξη στη Γαλλία ολοένα διευρύνεται. Παράλληλα, αύξηση σημειώνει η ανεργία και η φτώχεια σε όλη τη Γαλλία και ιδιαίτερα στα προάστια και στην ύπαιθρο, χωρίς ωστόσο να περιορίζεται εκεί το φαινόμενο.

Μετά τις προεδρικές εκλογές του 2017, κατά τις οποίες ο τελευταίος γύρος οδήγησε στην αντιπαράθεση ανάμεσα στην ακροδεξιά Μαρίν Λε Πεν και στον νιόφερτο Εμμανουέλ Μακρόν, όπου εκφράστηκε η έντονη δυσαρέσκεια για τα παραδοσιακά κόμματα, ένα μέρος του πληθυσμού δείχνει να έχει αποφασίσει να εκδηλώσει την απόγνωση και την απογοήτευσή του για τις νεοφιλελεύθερες πολιτικές που εφαρμόζει η κυβέρνηση Μακρόν.

Προκειμένου να προβάλουν τα παράπονά τους, οι διαδηλωτές επέλεξαν να φορέσουν ανακλαστικά κίτρινα γιλέκα ασφαλείας (“Gilets Jaunes”).

Όλα ξεκίνησαν με την κυβερνητική ανακοίνωση αναφορικά με την επιβολή ενός επιπλέον φόρου στο ντίζελ που αφορούσε τα ντιζελοκίνητα οχήματα τα οποία το γαλλικό κράτος και η γαλλική αυτοκινητοβιομηχανία ενθαρρύνουν τους καταναλωτές να αγοράσουν εδώ και δεκαετίες. Αυτή ήταν η σταγόνα που ξεχείλισε το ποτήρι, καθώς ο κόσμος παραπονιόταν για την υπερφορολόγηση της εργατικής και της κατώτερης μεσαίας τάξης, τη στιγμή που η κυβέρνηση Μακρόν είχε καταργήσει τον φόρο μεγάλης περιουσίας που αφορούσε τους υπερπλούσιους (λιγότερο από το 1% του πληθυσμού), και για την έλλειψη δημοσιονομικής δικαιοσύνης.

Επί του παρόντος είναι αδύνατο να γνωρίζουμε τον ακριβή αριθμό των Κίτρινων Γιλέκων. Το βέβαιο είναι ότι σε όλη τη χώρα εκπροσωπούνται όλες οι ηλικίες και όλα τα επαγγέλματα της εργατικής και της χαμηλότερης μεσαίας τάξης. Κάποιοι από τους στόχους τους ίσως μοιάζουν αντιφατικοί, ενώ παράλληλα φαίνεται ότι παρότι μεγάλο μέρος των διαδηλώσεων δείχνει ειλικρινές, σε κάποιες παρατηρήθηκε διείσδυση στοιχείων της ακροδεξιάς ή ακόμα και ποδηγέτηση.

Οι δύο μεγαλύτερες διαδηλώσεις στο Παρίσι κατέληξαν στη χρήση ωμής βίας, η οποία μοιάζει να υποδαυλίστηκε κυρίως από ανεπιθύμητα βίαια στοιχεία των εξτρεμιστικών ομάδων.

Σε γενικές γραμμές, τα Κίτρινα Γιλέκα ισχυρίζονται ότι δεν σχετίζονται με συνδικάτα, κόμματα, πολιτικά κινήματα ή άλλες θεσμοθετημένες συσσωματώσεις, ότι δεν αισθάνονται ότι εκπροσωπούνται από αυτά. Αντιθέτως, φτάνουν στο σημείο να διατρανώνουν τη σθεναρή εναντίωσή τους σε όλα τα παραπάνω.

Εμείς, ως Diem25 Γαλλίας, πιστεύουμε ότι ενώ η προστασία του περιβάλλοντος συνιστά μεγάλη προτεραιότητα (αν και υποτίθεται ότι ο στόχος αυτός θα επιτευχθεί μέσω της επιβολής επιπλέον φόρου στο ντίζελ, στη συγκεκριμένη περίπτωση ο φόρος αυτός θα διοχετευτεί στον γενικό κρατικό προϋπολογισμό), είμαστε εξίσου υπέρμαχοι της δημοσιονομικής και φορολογικής δικαιοσύνης και της δίκαιης οικονομικής αντιμετώπισης των πολιτών.

Καταγγέλλουμε την υφαρπαγή του κινήματος των Κίτρινων Γιλέκων από τον Εθνικό Συναγερμό (Rassemblement national, RN) της Λεπέν και από την Ανυπότακτη Γαλλία (France Insoumise, FI) του Μελανσόν για λόγους πολιτικού καιροσκοπισμού.

Καλούμε όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη σε συζήτηση, προκειμένου να καταπιαστούμε με το ζήτημα της δημοσιονομικής και φορολογικής δικαιοσύνης, προκειμένου να βελτιώσουμε την αγοραστική δύναμη του λαού, χωρίς να θυσιάσουμε το μέλλον του περιβάλλοντός μας.

Μια τέτοια στρογγυλή τράπεζα είναι επιβεβλημένη και οφείλει να λάβει χώρα συγχρόνως και σε εθνικό και σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Προκειμένου να γίνει αυτό μπορούν να χρησιμοποιηθούν μηχανισμοί τους οποίους υποστηρίζει

και προάγει το Diem25. Ένα μόνο από τα παραδείγματα που μπορούμε να αναφέρουμε είναι η ενεργοποίηση κονδυλίων για επενδύσεις σε υποδομές από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα με σκοπό την ανάπτυξη φιλικών προς το περιβάλλον δημόσιων υπηρεσιών μαζικής μεταφοράς στην περιφέρεια κάθε χώρας της Ε.Ε. αλλά και σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Από το diem25.org

Τα 42 αιτήματα της κίνησης

Η εκλογική νίκη του Μακρόν είχε χαιρετιστεί από καλοπροαίρετους πολίτες αλλά και από το βαθύ Ευρωπαϊκό κατεστημένο ως η πρώτη νίκη κατά της ακροδεξιάς επέλασης, που μετά τον Τραμπ και το Brexit απειλούσε να αλώσει και τη Γαλλική Δημοκρατία μέσω της Λε Πεν. Το ότι η οικονομική πολιτική που πρόσβευε ο Μακρόν είναι ακριβώς αυτή που αποτελεί το καύσιμο της αντιδραστικής ακροδεξιάς επέλασης, ή για να το πούμε πιο απλά, το ότι ο «τροφοδότης» της αντίδρασης θεωρείται ταυτόχρονα και ο σωτήρας από αυτήν, είναι ένα ζωντανό παράδοξο που εξηγεί και τις αντικρουόμενες απόψεις που εκφράζονται γύρω από τις δυναμικές κινητοποιήσεις των «Κίτρινων Γιλέκων» που δονούν το Παρίσι τις τελευταίες μέρες. Το κίνημα έχει κατηγορηθεί ότι υποκινείται από την ακροδεξιά, ότι πρόκειται για κίνημα μικροαστών, ότι είναι απολιτικό κλπ. Αυτό που λίγοι έχουν κάνει, είναι να ρίξουν μια προσεκτική ματιά στο σύνολο των αιτημάτων του κινήματος. Τα παραθέτουμε χωρίς περαιτέρω σχολιασμό, κάνοντας μόνο δύο παρατηρήσεις: από τη μια φέρουν στοιχεία από όλα τα πολιτικά κόμματα και από την άλλη, η πλειονότητα των αιτημάτων της κίνησης στοχεύουν στον τερματισμό της λιτότητας και στην προστασία της μισθωτής εργασίας, τόσο των Γάλλων πολιτών, όσο και των μεταναστών που ζουν στη Γαλλία. Η συζήτηση (όπως και οι κινητοποιήσεις) συνεχίζεται.

- 1. Κανένας άστεγος στο δρόμο.*
- 2. Αύξηση του βασικού μισθού στα 1.300 ευρώ.*
- 3. Επιπλέον αναλογικότητα της φορολογίας εισοδήματος.*
- 4. Υιοθέτηση πιο ευνοϊκής πολιτικής για τους μικρομεσαίους εμπόρους. Όριο στη δημιουργία μεγάλων εμπορικών ζωνών γύρω*

από τις μεγάλες πόλεις, κάτι που «σκοτώνει» τα μικρά μαγαζιά και δωρεάν στάθμευση στο κέντρο των μεγάλων πόλεων.

5. Σχέδιο μαζικής ενεργειακής αναβάθμισης των κατοικιών για μεγαλύτερη οικονομία των νοικοκυριών και προστασία του περιβάλλοντος.

6. Φόροι: Οι «μεγάλοι» (όπως Google, Amazon, Mc Donalds) να πληρώνουν πολλά και οι «μικροί» λίγα.

7. Το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης να είναι ίδιο για όλους.

8. Το σύστημα συνταξιοδότησης πρέπει να παραμείνει αλληλέγγυο άρα σοσιαλιστικό.

9. Καμία σύνταξη κάτω από 1.200 ευρώ.

10. Πάγωμα των φόρων στα καύσιμα και ακύρωση της επιπλέον επιβάρυνσης στους τεχνικούς ελέγχους.

11. Υιοθέτηση του αναλογικού εκλογικού συστήματος με στόχο τη σωστότερη εκπροσώπηση του γαλλικού λαού στο Κοινοβούλιο.

12. Όλοι οι εκλεγμένοι εκπρόσωποι θα έχουν δικαίωμα σε έναν μεσαίο μισθό. Τα έξοδα τους θα ελέγχονται και εφόσον δικαιολογούνται θα τους επιστρέφονται τα χρήματα. Θα έχουν δικαίωμα στο «κουπόνια εστιατορίου και στα «τσεκ διακοπών».

13. Οι μισθοί όλων των Γάλλων εργαζομένων και συνταξιούχων, καθώς και τα επιδόματα τους θα πρέπει να είναι προσαρμοσμένα στον πληθωρισμό.

14. Προστασία της γαλλικής βιομηχανίας. Απαγόρευση της μετεγκατάστασης τους. Η προστασία της βιομηχανίας μας είναι η προστασία της τεχνογνωσίας μας, του savoir-faire και των θέσεων εργασίας.

15. Τέλος στον κατακερματισμό του κόσμου της εργασίας. Είναι αφύσικο για άτομο που εργάζεται σε γαλλικό έδαφος να μην

επωφελείται των ίδιων δικαιωμάτων και του ίδιου μισθού. Όλοι οι άνθρωποι έχουν άδεια να εργάζονται στο γαλλικό έδαφος θα πρέπει να είναι ίσοι εργασιακά με τους Γάλλους πολίτες και οι εργοδότες τους να τους αμείβουν με τον ίδιο τρόπο που αμείβουν έναν Γάλλο εργαζόμενο.

16. Επιπλέον περιορισμός του αριθμού των συμβάσεων ορισμένου χρόνου για τις μεγάλες εταιρείες. Θέλουμε περισσότερες συμβάσεις αορίστου χρόνου.

17. Όχι πια παρακράτηση στην πηγή του εισοδήματος.

18. Τέλος στις προεδρικές αποζημιώσεις εφόρου ζωής.

19. Να ευνοηθεί η μεταφορά των εμπορευμάτων δια μέσου σιδηροδρόμων.

20. Τέλος για το CICE – την έκπτωση φόρου για την απασχόληση και την ανταγωνιστικότητα. Αξιοποίηση αυτών των χρημάτων για το λανσάρισμα της γαλλικής βιομηχανίας αυτοκινήτων υδρογόνου (τεχνολογία πιο φιλική στο περιβάλλον από τα ηλεκτρικά αυτοκίνητα).

21. Να τελειώσει η πολιτική λιτότητας. Να πάψουμε να πληρώνουμε τους τόκους φόρων που έχουν κριθεί παράνομοι και να αρχίσουμε να πληρώνουμε το χρέος χωρίς να παίρνουμε τα χρήματα από τους φτωχούς και τους λιγότερο φτωχούς. Να αναζητήσουμε τα 80 δισεκατομμύρια της φοροδιαφυγής.

22. Να αντιμετωπιστούν οι αιτίες της μετανάστευσης.

23. Οι αιτούντες άσυλο να έχουν μια καλή μεταχείριση. Τους οφείλουμε στέγη, ασφάλεια τροφή και παιδεία για τους ανηλίκους. Συνεργασία με τον Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών έτσι ώστε οι χώροι υποδοχής να είναι ανοιχτοί σε πιο πολλές χώρες του κόσμου ενόσω οι άνθρωποι περιμένουν την απόφαση σχετικά με το αίτημα ασύλου.

24. Να οδηγούνται στις χώρες προέλευσης τους εκείνοι που λαμβάνουν αρνητική απάντηση στο αίτημα τους για άσυλο.
25. Να υλοποιηθεί μια πραγματική πολιτική ένταξης. Το να ζει κάποιος στη Γαλλία σημαίνει να γίνεται Γάλλος (μαθήματα γαλλικών, ιστορίας και πολιτικής εκπαίδευσης). Να δίνεται πιστοποιητικό στο τέλος των μαθημάτων.
26. Ο ανώτατος μισθός να οριστεί στα 15.000 ευρώ.
27. Να δημιουργηθούν θέσεις εργασίας για τους ανέργους.
28. Αύξηση των αναπηρικών επιδομάτων.
29. Μείωση των ενοικίων (ιδίως για τους φοιτητές και τους εργαζόμενους χωρίς σταθερή εργασία).
30. Να απαγορευθεί η πώληση δημόσιας/εθνικής περιουσίας (π.χ αεροδρόμια).
31. Να πληρώνονται οι υπερωρίες των σωμάτων ασφαλείας (στρατού και αστυνομίας) αλλά και του δικαστικού σώματος.
32. Τα χρήματα που έχουν εξοικονομηθεί από τα διόδια στους αυτοκινητόδρομους θα πρέπει να χρησιμοποιηθούν για τη συντήρηση των αυτοκινητόδρομων και των δρόμων της Γαλλίας όπως και για την οδική ασφάλεια.
33. Να μειωθεί η τιμή του φυσικού αερίου και του ρεύματος, που αυξήθηκε μετά τις ιδιωτικοποιήσεις. Να γίνουν ξανά δημόσια!
34. Τέλος στα λουκέτα των μικρών ταχυδρομείων, σχολείων και παιδικών σταθμών.
35. Εξασφάλιση του ευ ζην για τους ηλικιωμένους. Να μην υπάρχει αισχροκέρδεια προς τους ανθρώπους της τρίτης ηλικίας.

36. Να φοιτούν μάξιμουμ 25 μαθητές σε κάθε τάξη, από τον παιδικό σταθμό μέχρι το τέλος του σχολείου.

37. Αύξηση των πόρων για την Ψυχιατρική υγεία.

38. Διοργάνωση τακτικών δημοψηφισμάτων. Το Λαϊκό Δημοψήφισμα να μπει στο Σύνταγμα.

39. Επιστροφή στη θητεία επτά χρόνων για τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας (η εκλογή των βουλευτών δυο έτη μετά την εκλογή του Προέδρου θα επιτρέπει την αποστολή ενός σήματος θετικού ή αρνητικού στον Πρόεδρο όσον αφορά στην πολιτική του. Αυτό θα επιτρέπει έτσι να εισακουστεί η φωνή του λαού).

40. Συνταξιοδότηση στα 60 έτη για όλους και στα 55 έτη για βαριά επαγγέλματα, όπως οικοδόμοι.

41. Να συνεχιστεί το σύστημα βοήθειας Rajemploi που προσφέρει φύλαξη σε παιδιά μέχρι 10 ετών έτσι ώστε να διευκολύνονται οι εργαζόμενοι γονείς.

42. Νέος φόρος στα ναυτιλιακά καύσιμα και στην κηροζίνη αεροσκαφών.

Από το diem25.org

Η νίκη των Κίτρινων Γιλέκων

Μέχρι να καταλάβει ο αριστερός κοινωνιολόγος τι συνέβαινε, τι είχε μπροστά του εκείνη τη στιγμή, μέχρι να μπορέσει να αρθρώσει τα πρώτα σωστά ερωτήματα, να τα βάλει σε μια σειρά που λέμε και να τα κουβεντιάσει, να τα αναλύσει, τα Κίτρινα Γιλέκα είχαν ήδη επινοήσει και επιβάλει το δικό τους παράδειγμα ακηδεμόνευτου (ανεξέλεγκτου) κοινωνικού αγώνα, είχαν καταφέρει να τρομάξουν στ' αλήθεια την άρχουσα τάξη της Γαλλίας και να την αναγκάσουν σε μια άνευ προηγουμένου απτή υποχώρηση – τουλάχιστον στα χρονικά της Ευρωζώνης.

Τα Κίτρινα Γιλέκα νίκησαν. Δεν χρειάζεται να το κουράζουμε άλλο. Αυτό ήταν. Ένα καθαρό κίνημα νίκης, πάνω απ' όλα. Ούτε καν «κίνημα», στην ουσία. Μια κίνηση νίκης. Ένα ρουά ματ. Μέχρι να καταλάβει ο αριστερός κοινωνιολόγος τι συνέβαινε, τι είχε μπροστά του εκείνη τη στιγμή, μέχρι να μπορέσει να

αρθρώσει τα πρώτα σωστά ερωτήματα, να τα βάλει σε μια σειρά που λέμε και να τα κουβεντιάσει, να τα αναλύσει, τα Κίτρινα Γιλέκα είχαν ήδη επινοήσει και επιβάλει το δικό τους παράδειγμα ακηδεμόνευτου (ανεξέλεγκτου) κοινωνικού αγώνα, είχαν καταφέρει να τρομάξουν στ' αλήθεια την άρχουσα τάξη της Γαλλίας και να την αναγκάσουν σε μια άνευ προηγουμένου απτή υποχώρηση – τουλάχιστον στα χρονικά της Ευρωζώνης. Ο wannabe αρσενικός Θάτσερ συν τη γοητεία, ο φτάνει-πια-με-τους-οπισθοδρομικούς-Γαλάτες και ο θα-τα-βάλω-με-όλους-και-θανικήσω, καταγράφεται έτσι ως ο πρώτος ευρωπαίος ηγέτης επί εποχής δόγματος Λιτότητας που τελικά κάνει πίσω, έστω και λίγο, που αποσύρει άδικο φόρο και που επιστρέφει (κάποια) λεφτά στους από κάτω. Και αυτό, όχι μετά από υπόδειξη της

Φρανκφούρτης αλλά επειδή τον εξώθησε με τον πιο άμεσο και απειλητικό τρόπο ο ίδιος του ο λαός. Ποιος λαός όμως; Τι «λαός»;

Δεν πρέπει εδώ να το βαρύνουμε το πράγμα με επιστημολογίες, τι σημαίνει λαός, το Υποκείμενο, κ.λπ. Λίγη γεωγραφία μόνο, και λίγη ιστορία. Το κίνημα των γιλέκων ξεκινάει από τη γαλλική επαρχία. Συγκεκριμένα από τα επαρχιακά δίκτυα, εφόσον ο επίμαχος φόρος στα καύσιμα πλήττει καταρχήν όσους δεν μπορούν να μην χρησιμοποιήσουν αμάξι, στη μετακίνηση και στην εργασία τους. Ξεκινάει λοιπόν από τη λεγόμενη «βαθιά Γαλλία» (έκφραση που δεν σχετίζεται με την έννοια του βαθύς κράτους – κάθε άλλο: αναφέρεται ακριβώς στα μέρη εκείνα και στις επικράτειες που το υπερσυγκεντρωτικό γαλλικό κράτος δυσκολεύεται ιστορικά να εκουγχρονίσει, να κανονικοποιήσει)

μπλοκάροντας οδικούς κόμβους αρχικά και σύντομα και διυλιστήρια, για να εξαπλωθεί ήδη από την πρώτη εβδομάδα στα αστικά κέντρα κατορθώνοντας να συγκεράσει και να εκφράσει όλες τις τρέχουσες κοινωνικές διαμαρτυρίες. Διαμαρτυρίες που σχετίζονται μεν με τη φτώχεια, αλλά που βρίσκουν τη μαγική τους στιγμή, τον καίριο κοινό τους παρανομαστή στην πράξη του ντυσίματος στα κίτρινα. Ξέρω ότι πολλοί αριστεροί φίλοι μου συγχύστηκαν μ' αυτήν την κακογουστιά, ότι θα είχαν προτιμήσει ένα κίνημα με κόκκινα γαρύφαλλα στο πέτο, κατά προτίμηση και με τραγιάσκες τύπου ganchoe λίγο λοξοβαλμένες στο μέτωπο, ένα κίνημα ιδεολογικά καθαρό, απεγάδιαστο, πειθαρχημένο, δασκαλεμένο, έτοιμο για χρήση, ετοιμοπαράδοτο κατ' οίκον ίσως μαζί με μια πίτσα ζαμπόν μανιτάρια κι ένα Gauloises άφιλτρο παρακαλώ, μόνο που εδώ οι κοινωνικά αποκλεισμένοι προτίμησαν τη σημειολογία της κοινωνικής ορατότητας (αυτό που τους λείπει δηλαδή) και όχι αυτήν του χυδαίου πολιτικού καμουφλάζ. Ναι. Και έδωσαν τη μάχη, έτσι, μόνοι τους. Με ένα φωσφοριζέ γιλέκο του

ενός ευρώ περασμένο στην πλάτη και την απελπισία τους ανά χείρας.

Μέσα σε τέσσερις εβδομάδες εντατικής κινητοποίησης, συχνά βίαιης, συχνά ηρωικής, το κίνημα αυτό υπερκέρασε το κόρτε της άκρας Δεξιάς, το βλακώδες μούδιασμα της Αριστεράς, την κατασυκοφάντηση των ΜΜΕ και την πρωτοφανή βία του κράτους, για να γραφτεί ετοιθετικά στους μεγάλους εξεγερσιακούς κύκλους της γαλλικής ιστορίας – με τον δικό του, άσχημο γραφικό χαρακτήρα. Από το 1789 μέχρι σήμερα, δεν υπάρχει ούτε μία γενιά Γάλλων που να μην γνώρισε κάποια πολύ σοβαρή κοινωνική

εξέγερση. Σ' όλη τη διάρκεια του 19ου αιώνα και μέχρι τον Μάη του 68, οι κύκλοι αυτοί ήταν περίπου τριακονταετείς. Μία πλήρης πολιτική περιστροφή γύρω από το βαθύτερο Είναι κάθε εποχής. Από το '80 και μετά οι κύκλοι γίνονται μικρότεροι, ο χρόνος συμπιέζεται κι η Ιστορία καλπάζει. 1995, 2006, 2018... Τα Κίτρινα Γιλέκα έφτιαξαν μόνα τους τη στιγμή τους, την κατασκεύασαν, και νίκησαν ολοκληρωτικά – όχι επειδή απέσπασαν 100 ευρώ ή επειδή ο Μακρόν πήρε πίσω τον φόρο, αλλά γιατί επέτρεψαν σε μικρούς ανθρώπους, τσαλαπατημένους, να ξανασηκωθούν όρθιοι και να πουν «εγώ είμαι ο Λαός, αυτός είναι ο ορισμός μου, αυτός Είμαι», φτιάχνοντας ένα νέο αξιοζήλευτο υπόδειγμα κοινωνικής πάλης, διακριτό, αγενές, ορατό από όλους μέσα στην πηχτή ομίχλη της ευρωπαϊκής πολιτικής καταχνιάς.

*του Μάκη Μαλαφέκα, στο 7ο τεύχος του περιοδικού Marginalia
Από το thepressproject.gr*

•

▶▶ DiEM25

 **PROGRESSIVE
INTERNATIONAL**

A GRASSROOTS MOVEMENT FOR GLOBAL JUSTICE

Ευρωπαϊκός
Διεθνισμός

Οικονομικός
Ορθολογισμός

Κοινωνική
Απελευθέρωση